

Sygn. akt VI U 515/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: R. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 11 grudnia 2015 r., znak: (...)

w sprawie: R. L.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. L. prawo do emerytury od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. Akt VIU 515/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu R. L. prawa do emerytury z uwagi na to, że nie udowodnił on wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, w którym podniósł, że był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w T., który po reorganizacji nosi nazwę Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna w T. od 1 kwietnia '78 do 31 grudnia '98 roku. Pracował stale, jako szlifierz na szlifierce. W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. Ubezpieczony R. L. urodził się (...). Do dnia 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony wykazał łącznie 28 lat 4 miesiące i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy uznał ubezpieczonemu, jako okres pracy w szczególnych warunkach okres od 1 stycznia 1992 roku do 31 grudnia 1998 roku, czyli okres objęty świadectwem pracy w szczególnych warunkach na stanowisku szlifierza. Faktycznie ubezpieczony od 1 września 1970 roku rozpoczął pracę w Państwowym Ośrodku (...) w T., który w późniejszym okresie przekształcił się w Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna. Po ukończeniu szkoły zawodowej, po odbyciu służby wojskowej w spornym okresie czyli od 1 kwietnia 1978 roku do 31 grudnia 1991 roku, bo tego okresu organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu ubezpieczony pracował

stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jako szlifierz krajacz i szlifował wałki, elementy toczące części do pomp i rozdzielaczy hydraulicznych na szlifierce. Ubezpieczony ukończył szkołę zawodową w zawodzie ślusarza i dlatego w świadectwie pracy oraz dokumentach osobowych powoływano to stanowisko, chociaż faktycznie ubezpieczony, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności zeznań świadków M. Z. i M. B., którzy pracowali w tym samym okresie z ubezpieczonym, ubezpieczony pracował, jako szlifierz. Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie akt osobowych, czyli dokumentów w aktach osobowych ubezpieczonego prowadzonych przez państwowy ośrodek maszynowy w T., których prawdziwości i wiarygodności strony w toku procesu nie kwestionowały. Wiarygodne okazały się także zeznania świadków M. Z., M. B. i przesłuchanie samego ubezpieczonego. Dowody te korelują wzajemnie ze sobą i z całokształtem zebranego materiału dowodowego. Nie ma żadnych podstaw, aby je kwestionować, tym bardziej, że przesłuchani świadkowie nie mieli żadnego interesu, aby zeznawać w sposób korzystny dla ubezpieczonego i współpracowali z nim w spornym okresie w Państwowym Ośrodku (...) w T., a więc musieli mieć pełną orientację, co do zakresu i czasu pracy ubezpieczonego i wykonywanych przez niego obowiązków. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy stwierdził, że nie budzi wątpliwości, iż ubezpieczony w spornym okresie, to jest od 1 kwietnia 1978 roku do 31 grudnia 1991 roku pracował w Państwowym Ośrodku (...) w T., jako szlifierz wykonując prace w szczególnych warunkach wymienionych w dziale 3 pozycja 78 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1998 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Sąd dokonał oceny tego stanu faktycznego w aspekcie obowiązujących przepisów prawa materialnego, to jest artykułu 32 i 184 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 roku. W myśl artykułu 184 ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, co najmniej 15 lat. Okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27, a więc, co najmniej 25 lat. W myśl ustępu 2 artykułu 184 Ustawy emerytalnej emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego, albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Zgodnie z artykułem 32 Ustawy emerytalnej w związku z paragrafem 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku prawo do emerytury może nabyć mężczyzna, który spełnia następujące warunki: ukończył 60 lat, posiada, co najmniej 25 letni okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z paragrafem 2 ustęp 1 tego Rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Te okresy pracy stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w specjalnym świadectwie wykonywania prac w szczególnym..., w szczególnych warunkach wystawianych według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustęp 2 w Rozporządzeniu lub w świadectwie pracy. Tak stanowi ustęp 2 artykuł 100..., artykuł 32 Ustawy emerytalnej. Zgodnie z utrwalonym poglądem w orzecznictwie sądowym świadectwo pracy w szczególnych warunkach stanowi domniemanie i podstawę do przyjęcia, że okres w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych, ale w sytuacji, gdy brak wymaganego świadectwa pracy w warunkach szczególnych wystawionego przez pracodawcę, to Sąd może prowadzić postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, że praca wykonywana przez strony była wykonywana w warunkach wymaganych przepisami Rozporządzenia. Ograniczenie w zakresie przeprowadzenia dowodów ze świadków nie formułują przepisy Kodeksu postępowania cywilnego i Sąd w tego typu postępowaniach takie dowody ze świadków przeprowadza. Prace w szczególnych warunkach, do których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego to między innymi szlifowanie wyrobów, to są prace wymienione w dziale 3 pozycja 78 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku. I w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż za pracę w warunkach szczególnych można uznać zatrudnienie ubezpieczonego w okresie od 1 września tysiąc..., od 1 kwietnia 1978 roku do 31 grudnia 1991 roku, tym bardziej, że w tym okresie ubezpieczony wykonywał dokładnie takie same prace, jak w okresie od 1 stycznia '92 do 31 grudnia '98, który to okres Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał ubezpieczonemu za okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem za ten okres ubezpieczony legitymował się świadectwem pracy w szczególnych warunkach. W związku z powyższym skoro przedstawione w toku postępowania dowodowe..., postępowania dowodowego dowody potwierdzają fakt pracy ubezpieczonego w spornym okresie, a ten okres wraz z uznanym wcześniej okresem 6 lat 10 miesięcy i 4 dni przekracza okres wymagany przepisami prawa,

to znaczy okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach, to uznać należało, że ubezpieczony spełnił w momencie osiągnięcia wymaganego wieku, czyli (...)roku wszystkie warunki do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku. I dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znazkiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku, a w punkcie 2 wyroku na podstawie artykułu 118 ustęp 1 A Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwagi na to, że ubezpieczony nie dysponował świadectwem pracy w szczególnych warunkach za sporny okres i charakter jego pracy w tym okresie Sąd musiał stwierdzić po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.